

ادامه از صفحه اول

چرا حضور؟!

… بسیاری از کشورهای جهان و بهره‌گیری از

تجربیاتشان در توسعه و تولید و حل مشکلات مشابه ما، یقین دارم که ایران، ظرفیتی کم‌نظیر در جهان

برای رشد و توسعه و برخورداری از رفاه برای همه جامعه و تحقق عدالت اجتماعی دارد؛ به شرط آنکه نگاه کارشناسی و مصلحت‌محور، جایگزین نگاه سلیقه‌ای و خودمجور شود و به جای هم‌افزایی، به دنبال حذف یکدیگر نباشیم. مردم ایران همیشه از اینکه چنین ظرفیت خارق‌العاده‌ای داریم و با مشتق روزافزون، گذران زندگی می‌کنند، رنج می‌کشند و خواهان برنامه‌ای عملی با ملاحظه جوانب گوناگون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی هستند

که حل‌المسائل آنان شود. به یاد می‌آورم، یکی از برنامه‌های دائمی آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، سرکشی به مناطق محروم و دیدار با مردم این مناطق بود. در استان خوزستان، شهرها و روستاهای بسیاری بر اثر جنگ هشت‌ساله تخریب شده بود و دولت با جدیت و ممارست مثال‌زدنی، همه تاونشان را برای بازسازی این مناطق گذاشته بود. بازیدی از این مناطق هر سال چند مرتبه تکرار می‌شد که در دوره‌های بعد به‌عنوان سفرهای استانی رئیس‌جمهور معروف و تکرار شد. هاشمی در کسوت رئیس‌جمهور از پیشرفت پروژه‌ها و آسایش مردم بحد مشعوف می‌شد و روحیه مضاعف برای کار و تلاش بیشتر پیدا می‌کرد، اما وقتی مشاهده می‌کرد در جایی آب فراوان هست و مردم در فقر و بدبختی زندگی می‌کنند، متاثر و ناراحت می‌شد. او روستازاده و فرزند کویر بود و آب و ناراحتی حکم‌کمیما را داشت و نمی‌توانست بپذیرد که چنین نعمت بزرگی در اختیار باشد و مردم ندانست باشند. اکنون برای کشور باید چنین حسی داشت که راه‌حل‌های مشخص و قابل انجام برای کاستن از آلام و مشقات موجود ایران عزیز وجود دارد و حیف است که این ظرفیت‌های بزرگ در دسترس به منصف ظهور نرسد. اقیاف پیش‌روی مطلوب را تحقق توسعه و پیشرفت ایران با کمترین هزینه و نیز سیاست‌ورزی و به‌کارگیری تدبیر و خرد برای حفظ مصالح عمومی جامعه می‌دانم. چالش‌های عمده را در درجه اول، در عدم تصویرسازی درست از کشور و مقایسه‌های سیاه و سفید با کشورها به‌دلیل منسجم‌نبودن ساختار آمار در کشور و همچنین فقدان مقایسه تطبیقی درست مبتنی بر علائم حیاتی مانند رشد اقتصادی، درآمد سرانه ملی، تورم، بی‌کاری، ضرب جینی، عدم برداشت یکسان در کشور درخصوص مفاهیمی مانند عدالت اجتماعی، رفاه و حتی آرمان‌های انقلاب اسلامی و عدم هماهنگی دستگاه‌ها در دولت و نیز دولت سرمایه اجتماعی می‌بینم. برای تدوین برنامه اول رفاه و عدالت، اسناد بالادستی مانند قانون اساسی، چشم‌انداز ۲۰ساله، برنامه‌های توسعه اول تا ششم و راهبرد اقتصادی تدوین‌شده حزبی را در نظر گرفتیم. با دقت تمام مطالعات صورت‌گرفته در دولت و مرکز پژوهش‌های مجلس و نیز تجربیات مدون کشورهای در حال توسعه و توسعه‌یافته مالزی، کره جنوبی، هند، برزیل و ترکیه را زیرورو کردم و برنامه براساس سه الگو و تکنیک برنامه‌ریزی جهانی ازجمله برنامه انتخابات ریاست‌جمهوری جهان از جمله در فرانسه با عنوان en- marche، برنامه جو باین در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا با عنوان BBB و همچنین برنامه ۱۵ ساله توسعه چین در افق ۲۰۳۵ تهیه شده است. امروز کشورمان ایران در یکی از سخت‌ترین مقاطع تاریخی خود قرار گرفته، از روش ملی به یک‌دهم کاهش یافته و باعث تورم شده، سطح رفاه عمومی تزلزل یافته، تحریم‌های ظالمانه علیه جمهوری اسلامی به‌صورت هم‌زمان اعمال شده، قیمت جهانی نفت پایین آمده و محدودیت در صادرات و اختلال در بازرگاندن درآمد ناشی از صادرات، اقتصاد کشور را زمین‌گیر کرده و نتیجه آن کسری بودجه سنگین دولت به‌دلیل برداشت‌های صوری از صندوق توسعه ملی برای تأمین یارانه‌ها و هزینه‌های جبرانی بیماری کرونا، به افزایش نقدینگی و تورم رکودی دامن زده است. اکنون کشورمان برای حفظ معیشت حداقلی شش دهک آخر جامعه، نیاز جدی به یک دوره پرشتاب رونق اقتصادی دارد تا از فروپاشی اقتصادی و اجتماعی که می‌تواند به

فروپاشی امنیتی و سیاسی منجر شود، جلوگیری کند. ما نیاز مبرم به رشد اقتصادی هشت درصد و کاهش تورم به حدود ۱۲ درصد داریم. نظام تأمین اجتماعی، سیستم درمانی، نظام آموزشی، ساختار فرهنگی و همچنین وضعیت انتظامی کشور با چالش‌های جدی و عمیقی مواجه هستند که آنها را در آستانه فروپاشی قرار داده است. توسعه تنها راهکار برون‌رفت کشور از وضعیت کنونی است و این امر از طریق تغییر پارادایم «توسعه دولت‌محور» به «توسعه جامعه‌محور» امکان‌پذیر است. اهداف میانی دولت رفاه و عدالت را رشد اقتصادی ۱۰ درصدی و کنترل تورم و رسیدن به تورم تک رقمی، به عنوان هدفی جسورانه، به‌همراه تولید یک میلیون شغل سالانه و بزرگ‌کردن حجم اقتصاد کشور از ۵۰۰ میلیارد دلار به سه‌هزار میلیارد دلار تعیین کرده‌ام. الگوی دولت رفاه و عدالت، تولید ثروت و تقویت بخش مولد اقتصاد را هدف قرار داده، با این جهت‌گیری که ارزش افزوده تولیدشده، تمامی اقشار جامعه و نه فقط قشری خاص را بهره‌مند کند. عمل‌گرایی و واقع‌گرایی که تم اصلی برنامه رفاه و عدالت است، ایجاد می‌کند در کنار دیدن نقاط منفی، چالش‌ها و ضعف‌ها، فرصت‌ها را هم جست‌وجو کرد و ساخت. به عنوان یک نمونه، وضعیت بحرانی اقتصاد جامعه که موجب شده است…

ادامه در صفحه ۴

سیاست

نگاهی بر روند احراز صلاحیت نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری در ۱۲ دوره گذشته

کلید پاستور در دستان کیست؟

همه نگاه‌ها به تصمیم سیزدهم شورای نگهبان دوخته شده است

نظام جمهوری اسلامی ایران در تاریخ دوم مرداد سال ۱۳۶۰ برگزار شد. در انتخابات مرداد سال ۶۰، برای اولین بار شورای نگهبان در جریان نامزدی نامزدهای ریاست‌جمهوری وارد عمل شد، از مجموع ۷۱ داوطلب، چهار داوطلب امکان رقابت بر سر کرسی ریاست‌جمهوری را یافتند. سیداکبر پرورش نامزد مستقل، عباس شیبانی از سوی نهضت آزادی، حبیب‌الله عسکراولادی از سوی مؤتلفه و محمدعلی رجائی از سوی حزب جمهوری اسلامی نامزدهایی بودند که وارد عرصه رقابت شدند. محمدعلی رجایی در این انتخابات توانست با اخذ ۹۰ درصد آرای ماخوذه پیروز رقابت شود و شکست حزب جمهوری اسلامی در انتخابات دور اول را جبران کند.

ردصلاحیت ۹۱درصد نامزدهای انتخاباتی

دومین دوره ریاست‌جمهوری هم به پایان چهار سال قانونی خود نرسید و انتخابات سومین دوره ریاست‌جمهوری با شهادت رجائی کلید خورد. دومین انتخابات زود هنگام تاریخ جمهوری اسلامی ایران در دورانی که کشور از یک سو درگیر جنگ با عراق از سوی دیگر دچار بحران‌های امنیتی-سیاسی سال ۱۳۶۰ بود و رئیس‌جمهور هم در سوءقصدی، تنها یک ماه پس از انتخاب ترور شده بود، برگزار شد. به این ترتیب به فاصله سه ماه پس از انفجار دفتر نخست‌وزیری، در ۱۰ مهر ماه سال ۶۰ انتخابات سومین دوره ریاست‌جمهوری با چهارای روحانی برگزار شد. مهم‌ترین رویداد در میان نامزدهای انتخابات سوم ریاست‌جمهوری حضور مقام معظم رهبری یعنی آیت‌الله خامنه‌ای، دبیرکل وقت حزب جمهوری اسلامی در میان چهار نامزد نهایی بود چراکه تا پیش از این انتخابات، زمانی که اعضای حزب جمهوری اسلامی قصد داشتند محمد حسینی‌بهشتی را در اولین انتخابات ریاست‌جمهوری نامزد کنند، امام خمینی(ره)، بنیان‌گذار جمهوری اسلامی ایران، با حضور روحانیان در مناصب اجرایی به ویژه ریاست‌جمهوری مخالفت کرده بود. در نهایت ۴۶ نفر نامزد رقابت برای کسب عنوان ریاست‌جمهوری شدند اما از این بین شورای نگهبان صلاحیت ۴۲ نفر از نامزدها یعنی حدود ۹۱ درصد آنها را رد کرد و تنها چهار نفر برای رقابت باقی ماندند. ازجمله ردصلاحیت‌شده‌های مهم این دوره می‌توان به ابراهیم زیدی اشاره کرد. آیت‌الله مهدوی‌کنس نیز پس از اعلام نام آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای از سوی حزب جمهوری اسلامی، طی جلسه‌ای از کاندیداتوری که رئیس مجلس شورای تنها چهار نفر یعنی آقایان: آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای، سیداکبر پرورش، رضا زواره‌ای و حسن غفوری‌فرد در عرصه رقابت حاضر شدند. حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای با کسب ۹۵ درصد آرا پیروز رقابت‌ها شد. سیداکبر پرورش نامزد ناکام دور قبل، این‌بار نیز با کسب ۳۳۸هزارو ۲۹۴ رأی شکست خورد تا اولین نامزد تکراری در انتخابات‌های ریاست‌جمهوری باشد که نتوانسته به پاستور راه یابد.

بازرگان اولین چهره سرشناسی که ردصلاحیت شد
چهارمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری اولین دوره‌ای بود که بعد از پایان دوران قانونی ریاست‌جمهوری برگزار می‌شد. فضای سیاسی کشور به سمت ثبات حرکت کرده بود و انتخابات در فضای آرام‌تری برگزار شد. هرچند تعداد نامزدهای تأیید صلاحیت‌شده در حال آبررفتن بود و نام مهدی بازرگان به عنوان مشهورترین نامزدی که از سوی شورای نگهبان رد صلاحیت شد، خیر مهم این انتخابات شد. در این دوره ۵۰ نفر داوطلب شدند که شورای نگهبان صلاحیت سه نفر را تأیید کرد.

آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای رئیس‌جمهور پیشین به همراه محمود کاشانی و حبیب‌اله عسکراولادی سه نامزد این رقابت بودند که در نهایت رئیس‌جمهور با کسب ۸۵ درصد آرا برای چهار سال دیگر در مسئولیت خود ابقا شد.
انتخاباتی متفاوت از ۴ دوره قبل وتأیید صلاحیت فقط ۲ نفر
انتخابات پنجم با همه انتخابات‌های قبل متفاوت بود. خاتمه جنگ ایران و عراق، انحلال حزب جمهوری اسلامی، فوت بنیان‌گذار انقلاب و انتخاب رئیس‌جمهوری ایران آید کلید خورد. در آخرین روز خرداد سال ۱۳۶۰، مجلس شورای اسلامی عدم کفایت سیاسی بنی‌صدر را اعلام کرد و حدود یک ماه بعد، دومین انتخابات ریاست‌جمهوری در

ریاست‌جمهوری، ۷۷ نفر از سوی شورای نگهبان رد صلاحیت شدند. شورای نگهبان صلاحیت اکبر هاشمی‌رفسنجانی، رئیس وقت مجلس شورای اسلامی و عباس شیبانی را تأیید کرد. در انتخاباتی نه‌چندان رقابتی هاشمی اولین دوره ریاست‌جمهوری خود را با ۱۵ میلیون رأی آغاز کرد.

استفاده از رزق به جای رقیب

انتخابات ششم هم به تازگی رمزگشایی شده است. در خاطرات هاشمی‌رفسنجانی که به‌تازگی منتشر شده او در رابطه با این انتخابات نوشته است: با دکتر جاسبی «رئیس دانشگاه آزاد» صحبت شد که در انتخابات ریاست‌جمهوری نامزد شود تا صحنه بی‌رقیب نباشد.

انتخابات ششم هم با آمدن جاسبی هم رقابتی نشد، اما حضور احمد توکلی که منتقد سیاست‌های هاشمی‌رفسنجانی بود، سبب شد برای اولین‌بار یک نامزد انتخاباتی بعد از نفر اول، بتواند بیش از چهار میلیون رأی کسب کند.

البته این تنها حاشیه انتخابات ششم نبود و گروه‌هایی چون روحانیون مبارز و دیگر گروه‌هایی که جناح چپ حاکمیت را تشکیل می‌دادند، پس از آنکه در انتخابات مجلس چهارم با «تفسیر نظارت استصوابی شورای نگهبان» به‌طور گسترده رد صلاحیت شدند، از معرفی نامزد در انتخابات ششم خودداری کردند.

انتخاباتی با نتیجه اعجاب‌انگیز

دور هفتم در فضای بسیار دور از شش انتخابات گذشته رقم خورد. در انتخابات این دوره ۲۳۸ نفر به‌عنوان نامزد انتخابات نام‌نویسی کردند اما شورای نگهبان در نهایت صلاحیت چهار نفر را تأیید کرد. بسیاری معتقد بودند تأیید صلاحیت سه نامزد کنار ناطق‌نوری که رئیس مجلس بود، برای گرم‌کردن رقابت انتخابات است تا مشارکت بالا برود. ازاین‌رو درحالی‌که بسیاری از سیاسیون و حتی مردم فکر می‌کردند نماینده مورد حمایت رسمی یعنی حجت‌الاسلام ناطق‌نوری پیروز انتخابات است سیدمحمد خاتمی با ثبت آرائی اعجاب‌انگیز به‌راحتی او را شکست داد.

محمد خاتمی، وزیر فرهنگ و ارشاد دولت آقای هاشمی که به‌دنبال بروز اختلاف نظر با تدرروهای جناح راست از وزارت استعفا داده و ریاست کتابخانه ملی را بر عهده داشت، نامزد انتخابات شد. او گزینه جناح چپ بود که از قدرت حذف شده بودند یزندی حامیان خاتمی هم تا زمان رأی‌گیری شانس زیادی برای پیروزی قائل نبودند اما به یکباره مردم‌خردادی ماندگار رقم خورد. ۸۰ درصد واجدین شرایط در انتخابات شرکت کردند و بیش از ۲۰ میلیون رأی برای خاتمی ثبت شد. دیگر رقبای خاتمی محمد مهدی‌ری شهری؛ وزیر پیشین اطلاعات و نماینده ولی‌فقیه و سرپرست حجج و سیدرضا زواره‌ای؛ رئیس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و عضو حقوق‌دان شورای نگهبان بودند.

تأیید صلاحیت آبشاری نامزدهای انتخابات

شورای نگهبانی که در تأیید صلاحیت نامزدهای انتخاباتی قطره‌چکانی عمل می‌کرد به یکباره از ۸۱۴ نامزد انتخابات هشتم ریاست‌جمهوری ۱۰ نامزد را احراز صلاحیت کرد. همان زمان در تحلیل دلایل افزایش تعداد احراز صلاحیت‌ها بسیاری گفتند این تصمیم تلاشی است برای شکستن میزان آرای محمد خاتمی، اما با اینکه مشارکت کاهش داشت و از ۴۲ میلیون واجد شرایط فقط ۲۸ میلیون نفر رأی دادند، باز هم سیدمحمد خاتمی با کسب بیش از ۲۱ میلیون رأی رکورد تازه‌ای ثبت کرد و رئیس‌جمهور شد. نکته جالب دیگر این انتخابات حضور احمد توکلی بود که این بار هم در همان محدوده چهار میلیون رأی قبلی خود را کسب کرد و نفر دوم شد. علی رضخانی، عبدالله جاسبی، حسن غفوری‌فرد، منصور رضوی، شهاب‌الدین صدر، علی فلاحیان، مصطفی هاشمی‌طبا و محمود کاشانی از دیگر نامزدهای این دوره از انتخابات بودند.

تنها انتخاباتی که به دور دوم رفت

انتخابات نهم با نامزدی ۱۰۱۴ نفر کلید خورد که در ابتدا شورای نگهبان صلاحیت شش نفر از آنان را تأیید و صلاحیت ۱۰۷۸ نفر را رد کرد. ولی درنهایت با حکم حکومتی صلاحیت دو نفر دیگر (مصطفی معین و محسن مهرعلیزاده) را نیز شورای نگهبان تأیید کرد. در این میان محسن رضایی قبل از انتخابات

روزنه

سخنگوی دولت:

دولت به نامزدی، برای حضور در انتخابات نمایندگی ن داده است

● شرق: سخنگوی دولت، اولین نشست خبری خود بعد از ثبت‌نام نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری را روز گذشته برگزار کرد. علی ربیعی در این نشست که به صورت مجازی برگزار می‌شد، گفت: همگان باید به مشارکت حداکثری متعهد بوده و تمام تلاش خود را برای تحقق آن به‌کار گیریم، به نحوی که تمام احاد جامعه در یک سبب انتخاباتی بتوانند خواست و مطالبه خود را در سیمای نامزدها تجلی‌یافته ببینند. علی ربیعی ادامه داد: دولت همان‌گونه که در ثبت‌نام‌ها مطابق مر قانون اساسی عمل کرد، از این پس نیز در امتداد همین حرکت دولت برای فراهم‌آوردن زمینه حضور مردم در پای صندوق‌ها و نیز حراست از آرا با شفافیت تمام تلاش خواهد کرد. او افزود: به رغم اینکه همواره تبلیغات بدخواهان و برخی مواضع در داخل بی‌اثر نشان‌دادن آرای مردم را القا کرده‌اند، اما شاهد بودیم که در این سال‌ها با رأی قاطع مردم ایران در سال‌های ۹۲ و ۹۶ و تکیه بر دیدگاه مورد نظر اکثریت جامعه، حضور دولت توانست از تداوم روندی که در نتیجه فحور غلط از جهان، ایران را به سمت دام تعارض‌های صهیونیست‌ساخته، سوق می‌داد، جلوگیری کند. ربیعی گفت: دولت حداقلی نمی‌تواند و نخواهد توانست مطالبات حداکثری جامعه را بپذیری کند. امیدواریم که همه نهادها، سازمان‌ها و دستگاه‌های ذخیل در انتخابات به الزامات مشارکت حداکثری مردم پای صندوق‌های رأی متعهد باشند.

سؤالات برخی از خبرنگاران درخصوص ثبت‌نام تعدادی از کابینه دولت حسن روحانی در انتخابات ریاست‌جمهوری بود، سخنگوی دولت در پاسخ به این سؤال که احتمالاً این افراد با چراغ سبز رئیس و سایر اعضای دولت آمده‌اند تا در مناظره‌ها از کارنامه دولت دفاع کنند، عنوان کرد: ما سال ۹۲ را فراموش نکرده‌ایم که چه تعداد از اعضای دولت وقت در انتخابات شرکت کرده، برخی از اعضای دولت اعم از وزیر معاون اول رئیس دفتر و شماری دیگر هم در عرصه انتخابات شدند و حتی رئیس‌جمهور وقت برخی افراد را تا وزارت کشور برای ثبت‌نام همراهی کرد. در حافظه ما مانده است که حضور آن‌روز خیلی‌ها این امر را مذموم نمی‌دانستند و حتی خوشحال هم بودند و یقین بدانید در عصر ارتباطات دل‌خوش‌کردن به گزاره فراموش‌کاری جامعه یک خطای فاحش است.

ربیعی ادامه داد: با اطمینان و یقین کامل می‌گویم هیچ‌گونه تصمیم تشکیلاتی و برنامه‌ریزی شده وجود نداشته و هر کدام از همکاران من بر اساس یک تصمیم شخصی و حق شهروندی خود و به‌طور طبیعی مانند افراد وابسته به سایر نهادها وارد انتخابات شده‌اند. تأکید می‌کنم نه این افراد خود را نماینده دولت می‌دانند و نه دولت به کسی، نمایندگی برای حضور در رقابت‌های انتخاباتی داده است.

او همچنین درباره کاندیداتوری معاون اول رئیس‌جمهور در انتخابات ریاست‌جمهوری و اینکه آیا او در روزهای تبلیغات و انتخابات از سمت خود استعفا خواهد داد یا خیر، گفت: آقای جهانگیری، شخصیتی روش و مشی مستقلی دارد و در مورد استعفا و عدم استعفاغای او قوانین انتخابات حاکم است.

سخنگوی دولت، درباره اینکه آیا وزارت کشور مطابق بخش‌نامه رئیس‌جمهور، ثبت‌نام‌ها از داوطلبان ریاست‌جمهوری را انجام داد، عنوان کرد: وزارت کشور پیرو تأکید رئیس‌جمهور، و استفساربه معاونت حقوقی ریاست‌جمهوری، طبق مرقانون اساسی اقدام کرد و مطابق قانون فعلی انتخابات، از همه کاندیدایا ثبت‌نام به عمل آورده است. مطلعم حتی شورای نگهبان، خواستار تحویل پرونده‌ها طبق غراباگرکی مدنظر خود در مصوبه اخیرشان شده بود اما وزارت کشور مطابق با قانون فعلی انتخابات، تمام مدارک و پرونده‌ها را برای تصمیم‌گیری به شورای نگهبان داده است.

ربیعی افزود: در مورد انعکاس خبری نامه رئیس‌جمهور به وزارت کشور متأسفانه رسانه ملی، نه تنها آنچنان که شایسته نبود نامه رئیس‌جمهور را منعکس نکرد بلکه به‌طور غیرقابل توجیهی، در یکی از بخش‌های خبری، یکی از سرچونندگان مسدود کرد که برای ثبت‌نام به وزارت کشور مراجعه کرده بود، به شیوه غیرمناسب به نمایش گذاشت و گفت که نامزدی این فرد، نتیجه دیدگاه رئیس‌جمهور است! او در پاسخ به پرسشی درباره برخی اتهاماتی‌ها به دولت و رعایت‌نکردن اخلاق انتخاباتی، گفت: متأسفانه برخی از نامزدها با بی‌انصافی و بدون توجه به جنگ اقتصادی و تحریم‌های بی‌سابقه و فراگیری کرونا، برنامه تبلیغاتی خود را حمله به‌طور مشتق صورت مسائل اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی را ترسیم کنند.

ربیعی ادامه داد: کاندیدایا بگویند چه نگاهی به فضای مجازی دارند و در صورت پیروزی به دنبال توسعه یا محدودکردن فضای مجازی هستند؟ و برای رفاه و معیشت مردم چه برنامه کاربردی و مشخصی دارند؟ مردم بدون تردید در این دوره برنامه کاندیدایا را رصد خواهند کرد.

اعلام انصراف کرد. علی‌اکبر هاشمی‌رفسنجانی مهم‌ترین چهره این انتخابات بود و رقبای او مهدی کروبی، علی لاریجانی، مصطفی معین، محسن مهرعلیزاده، محمدباقر قالیباف و محمود احمدی‌نژاد بودند. شگفتی‌ساز این دوره سکوت شورای نگهبان در برابر فضای تهمت و افترا بی بود که احمدی‌نژاد در مناظره‌ها و کمپین‌های تبلیغاتی خود علیه رقب‌ا به خصوص هاشمی ایجاد کرده بود. شورای نگهبانی که تا لحظه آخر هر انتخابات خود را دارای حق بررسی صلاحیت نامزدها می‌داند در برابر این بی‌اخلاقی‌ها سکوت کرد و در عین ناباوری بسیاری از سیاسیون محمود احمدی‌نژاد که رجل سیاسی بودنش از همان ابتدا جای سؤال داشت زیرا مهم‌ترین ستمش تا آن زمان شهرداری تهران بود، رئیس‌جمهور شد. بعد از انتخابات هم او هرگز سند و مدرکی برای اثبات اتهاماتی که زده بود، به دستگاه قضا ارسال نکرد.

پرحاشیه‌ترین انتخابات تاریخ انقلاب اسلامی ایران

انتخابات دهم با ثبت‌نام ۴۷۵ نامزد انتخاباتی آغاز شد و شورای نگهبان صلاحیت چهار نفر را تأیید کرد. مهندس میرحسین موسوی، حجت‌الاسلام مهدی کروبی، سردار محسن رضایی و محمود احمدی‌نژاد رئیس‌جمهور نهم نامزدهای تأیید‌شده بودند. باز هم شورای نگهبان که قائل به نظارت استصوابی است در برابر بی‌اخلاقی‌های محمود احمدی‌نژاد سکوت پیشه کرد و مناظره‌های انتخاباتی چون بمبی در فضای سیاسی کشور منفجر شدند. درنهایت این انتخابات به پرهزینه‌ترین انتخابات در ایران تبدیل شد و بسیاری در جریان اعتراض به نتیجه انتخابات راهی زندان‌ها شدند و دو نامزد اصلاح‌طلب همچنان در حصر خانگی قرار دارند.

رد صلاحیت یکی از شاخص‌ترین چهره‌های انقلاب

مهم‌ترین حاشیه انتخابات یازدهم رد صلاحیت علی‌اکبر هاشمی‌رفسنجانی توسط شورای نگهبان اعلام شد. در حافظه ما مانده است که حضور

در مجموع ۶۸۶ نفر در این انتخابات ثبت‌نام کردند که حدود ۳۷ نفر از آنها چهره‌های برجسته سیاسی بودند و مهم‌ترین چهره که در احظات پایانی ثبت‌نام وارد وزارت کشور شد، علی‌اکبر هاشمی‌رفسنجانی بود. از این ۳۷ نامزد شناخته‌شده، ۹ نفر به اساسی: محمدحسن اوتوآری‌فرد، کاخران باقری‌لنگرانی، رامین مهمانپرست، داوود احمدی‌نژاد، صادق واعظ‌زاده، علی‌اکبر جوانفکر، محمدرضا رحیمی، صادق خلیلیان و جواد اطاعت قبل از اعلام گزارش نهایی بررسی صلاحیت‌ها انصراف دادند. در نهایت هشت نفر تأیید صلاحیت شدند و نام اکبر هاشمی‌رفسنجانی جزء آنها نبود و برای دومین‌بار در تاریخ انتخابات ایران نام یک چهره شاخص در انقلاب از میان ردصلاحیت‌شدگان قرار داشت. با کنارکشیدن محمدرضا عارف و حداد‌عادل رقابت بین شش نامزد ادامه یافت و حسن روحانی پیروز این رقابت بود.

رد صلاحیت رئیس‌جمهوری دیگر

انتخابات دوازدهم رکورد تعداد نامزدهای شامل ۱۴۹۹ مرد و ۱۳۷ زن در دوازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری ثبت‌نام کرده‌اند. در انتخابات دوازدهم همانند انتخابات قبلی نام یک رئیس‌جمهور بر ردصلاحیت‌شدگان بود. محمود احمدی‌نژاد که سوزدای باگشت به پاستور را داشت، توسط شورای نگهبان رد صلاحیت شد. در نهایت صلاحیت شش نفر احراز شد که با انصراف اسحاق جهانگیری و محمدباقر قالیباف، رئیس‌جمهور مستقر، حسن روحانی، مجاز به شرکت در انتخابات برای دومین بار بیایی شد که با سیدابراهیم رئیسی نامزد سواولگر، سیدمصطفی هاشمی‌طبا و سیدمصطفی میرسلیم رقابت کرد. روحانی با کسب ۵۷ درصد آرا پیروز انتخابات شد.

در انتظار تصمیم سیزدهم شورای نگهبان

سیزدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری با ثبت‌نام ۵۹۲ نفر آغاز شده که ۴۰ چهره نام‌آشنا در بین آنها حضور دارند و نام چهره‌های شاخصی چون روحانی رئیس‌جمهور و رئیس قوه قضائیه که رقبای هم در دور قبلی ریاست‌جمهوری بودند نیز به چشم می‌خورد. اینکه شورای نگهبان چه تعداد از این افراد را تأیید صلاحیت کند هنوز مشخص نیست. هرچند شورای نگهبان این دوره با قانون‌گذاری به جای تصمیم‌مواجه اساسی که با انتقاد رئیس‌جمهور هم مواجه شده تاکنون مهم‌ترین حاشیه انتخابات را به خود اختصاص داده است. به هرحال از این تعداد چهره شناخته‌شده که در انتظار اعلام نظر شورای نگهبان هستند، همگی به دنبال صندلی پاستور نیستند و چندسالی است که افراد برای ارتقای مناصب سیاسی و اجرایی خود نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری می‌شوند و بیش از آنکه به دنبال پیروزی در انتخابات باشند به دنبال لابی برای رشد سیاسی و مدیریتی خود هستند، یکی می‌خواهد شهردار بعدی تهران باشد، دیگری می‌خواهد وزیر شود و الی آخر، حال باید دید همای سعادت بر دوش کدام نامزد خواهد نشست و کلید پاستور به بعد از انتخاب شورای نگهبان و رأی مردم به دست کدام نامزد خواهد رسید.